

ogsaa de høiere Indtægter i Virkeligheden ville blive stillede i det Forhold, hvort de staae til hinanden.

Den ærede Finantminister har endvidere udtalt et Par Bemærkninger, som jeg skal sige nogle saa Ord til. Han har udtalt, at han ønsker, at man ikke saaledes skal springe fra det ene System til det andet, han ønsker, at Skatten skal kunne blive gammel i Landet. Ja, det er netop det, Mindretallet ogsaa ønsker. Mindretallet har det samme Formaal, men hvad dette angaar, da er det uomtvisteligt, at hvad enten vi vedtage det ene eller det andet Forslag, skulle vi nu gjøre en Forandring, et Spring. Vi have aldrig tidligere havt en Skat til Staten opkrævet enten efter Mindretallets Forslag eller efter Ministerens Forslag eller efter Fleertallets Forslag; det er Nyt altsammen, og saa er Spørgsmaalet, paa hvilken Maade den nye Skat lettest bliver gammel, saa er Spørgsmaalet, hvilket Grundlag der har saadanne Garantier i sig, at det virkelig kan komme til at virke paa en saa heldig Maade, at man kan haabe, at Skatten vil blive gammel. Det er nu Mindretallets Overbeviisning, og det troe vi at have paaviist, at intet af de to andre Forslag giver en saadan Garanti for, at Skatten vil falde saa ligelig og ressourcefuld og vil komme ind i Statskassen i det Maal, som Statskassen kan trænge til Indtægt af den, at den kan blive gammel. Dernæst har endelig den ærede Minister udtalt, at vi havde Erfaring for, at en saadan Lov kunde vi komme til at tale om i mange Samlinger, vi kunde komme til at forhandle den 1, 2, 3 til 4 Aar, selv om Ministeren vil gjøre sig Umage for at udarbejde den saa godt som muligt. Den samme Indvending er igaar kommen frem fra andre Sider. Men jeg troer, mine Herrer, ikke, at Ministeren har Ret i at gaae ud fra dette som rimeligt; jeg troer ikke, at man i saa Henseende kan slutte fra de Forhandlinger, vi tidligere have havt om disse Skattelove. Hvorfor har det stadig været saa overordenlig vanskeligt at faae disse Skattelove gennemførte? Det er, fordi det ikke har været muligt grundigt at overbevise hverken Fleertallet eller Mindretallet eller noget af Thingene om,

at Skatteloven, der kom ud, var i Befiddelse af saadanne Egenstaber, at den kunde komme til at virke heldig; men at en stor Lov, naar den er tilstrækkelig forberedt, kan gennemføres i een Samling, have vi jo mange Beviser for. Blev i sin Tid ikke den store Næringslov gennemført i een Samling? Blev ikke for kun nogle Aar siden den store Landcommunallov gennemført i een Samling? Naar Ministeren virkelig vil forberede en saadan Lov, og den kan finde en saadan Understøttelse og en saadan Ordfører som den sidstnævnte Lov havde i det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), saa vil den meget godt kunne gennemføres i een Samling. Var det ikke saa, at den store Straffelov var bleven gennemført i een Samling, hvis Rigsdagen ikke af andre Grunde var bleven hjemsendt noget før, end det i og for sig ellers vilde have været anseet for heldigt? Der er saaledes ikke noget Absolut i Veien for, at en større Lov, naar den virkelig er forberedt godt, og naar den virkelig indeholder de Grundprinciper, som efter den almindelige Overbeviisning maae ansees for at være de rette, naar man skal træffe Skatteevnen, kan blive gennemført. Og her skal jeg sige til den ærede Minister, at det er ikke et tomt Udtryk: Skatteevnen. Der kan disputeres om, hvad der er Skatteevne; den ærede Minister mener saaledes, at Formuen i og for sig ikke viser en særegen Skatteevne; jeg mener det Modsatte, men jeg siger, at der er visse bestemte Egenstaber, som give Skatteevne, og det er dem, man maa søge at udtrykke i en Lov, og hvis Fleertallet her i Salen følger Udvalgets Mindretal, hvis det med Mindretallet udtaler, at det anseer ikke alene Indtægten for at vise Skatteevne, men ogsaa Formuen, og at der ogsaa til en vis Grad maa tages Hensyn til Veligheden, saa er det dermed udtalt, at Skatteevnen bør søges ad disse Veie og ikke ved at søge efter Indkomsten alene.

Den ærede Ordfører brugte igaar i Begyndelsen af sin Tale et Udtryk om Mindretallet, som jeg maa nedlægge Indsigelse imod, og som jeg ikke troer det var heldigt, at Fleertallets Ordfører brugte. Han udtalte og søgte jo derved at vække en vis særegen Tanke om